

Chassidisch verhaal

De ladder

Door Eliëzer Steinman

De grote Chassidische meester Rabbi Israël Ba'al Sjem Tov was gewend iedere dag vele uren lang te davvenen [bidden]. Zijn leerlingen, die al lang hun eigen gebeden beëindigd hadden, gingen dan in een cirkel om hem heen staan om te luisteren naar de melodieën van zijn gebeden en deden hun ogen de kost aan het schouwspel van de ziel die omhoog steeg in meditatieve gehechtheid aan zijn maker. Het was een onderling onuitgesproken regel dat niemand van hen zijn post verliet totdat hun meester zijn gebeden had beëindigd.

Op een dag werden ze door grote vermoeidheid en honger overvallen en een voor een slipten zij er tussen uit, naar huis om wat te eten en even te rusten, er zeker van dat hun leraar zijn gebeden nog enkele uren zou vervolgen. Maar toen ze terugkeerden, bleek dat hij geëindigd was toen zij weg waren.

„Vertel ons, Rebbe,” vroegen ze hem, „hoe komt het dat u vandaag zoveel vroeger met uw gebeden klaar was?”

De Ba'al Sjem Tov antwoordde hun met een parabel: Een groep mensen maakte eens een wandeling door een bos. Hun leider, die gezegend was met een goed gezichtsvermogen, ontdekte een schitterende vogel boven in een hoge boom gezeten. „Kom,” zei hij tegen zijn metgezellen, ik wil die mooie vogel vangen, zodat we kunnen genieten van zijn gezang en kijken naar zijn wonderlijke kleuren.”

„Hoe kunnen we die vogel bereiken,” vroegen ze, „de boom is te hoog en wij worden gevangen gehouden hier aan de grond.”

„Wanneer jullie op elkaars schouders gaan staan,” legde de leider uit, „dan klim ik op de schouders van de bovenste man en dan kan ik die lokkende schat pakken.”

En dat deden ze. Zo vormden ze een ladder die reikte van de aarde tot in de hemel om hun leider naar zijn doel op te heffen. Maar ze werden al spoedig moe van de inspanning en gingen eten en rusten en de man die de vogel gezien had, tuimelde op de grond.